



ת"פ 32027/06/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד סלאימה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 32027-06-20 מדינת ישראל נ' סלאימה

לפני	כבוד השופטת חנה מרים לומפ
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
	על ידי ב"כ עו"ד שירה נתן
	נגד
	מוחמד סלאימה
הנאשם	על ידי ב"כ עו"ד רמי עותמאן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעקבות הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירת ניסיון הצתה לפי סעיף 448 (א) רישא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירת חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין. בגדרי הסדר הטיעון לא הייתה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש. לצד זאת הוסכם, כי הטיעונים לעונש ישמעו לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן. עוד הוסכם, כי במסגרת הראיות לעונש יוגשו דוח"ות ומסמכים המתעדים את הנזקים אשר נגרמו לרכבים, וכן תיעוד חזותי לתקיפת הנאשם לאחר האירוע, וכן תיעוד חזותי למצבו בבית החולים.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 1.6.20 ומסיבה שאינה ידועה במדויק למאשימה, קשר הנאשם קשר עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**") להצית רכב מסוג מרצדס מ"ר 60-896-26 (להלן: "**הרכב**") השייך למשפחת חרחש המתגוררים ברחוב מרג' אבן עאמר (להלן: "**המתלוננים**"). במסגרת הקשר ולצורך קידומו הצטייד הנאשם במיכל המכיל נוזל מאיץ בערה ובמצית (להלן: "**מיכל הדלק**"). אור ליום 1.6.20 בשעה 1:00 לערך הסיע האחר את הנאשם על גבי אופנוע מאזור עיסוויה אל אזור מתחם ביתם של המתלוננים. הנאשם ירד מן האופנוע בסמוך למתחם כשהוא מצויד במיכל הדלק ובמצית. הנאשם נכנס אל חצר המתחם, ניגש אל הרכב ושפך בסמוך אליו דלק והצית את הדלק. הרכב חנה בסמוך למספר כלי רכב אחרים וכן בסמוך למבנה המגורים של המתלוננים. המתלוננים, אשר זיהו את הגעת הנאשם למקום באמצעות מצלמות האבטחה שבביתם, דלקו במהירות אחר הנאשם, לכדו אותו במקום ומספר שניות לאחר מכן התיזו באמצעות מטף על הבערה שהחלה להתפשט במתחם וכיבו אותה. כתוצאה מן האש שהצית הנאשם ניזוק הרכב ורכב נוסף מסוג פולקסוואגן מ"ר 70-739-76. במעשיו המתוארים לעיל, ניסה הנאשם לשלח אש במזיד בדבר לא לו וכן הרס במזיד שני כלי רכב או חלק מהם.

תסקיר שירות המבחן



3. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם רווק בן 25, אשר טרם מעצרו עבד כסדרן בסופר ולמד נהיגה לצורך הוצאת רישיון נהיגה למשאית. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ושישה ילדים כאשר הנאשם הוא החמישי בסדר הלידה. אביו, כבן 69, אינו עובד מזה שנים בשל בעיות בריאותיות, בעבר עבד בניקיון בבית ספר. אמו כבת 60, עקרת בית. תואר כי המשפחה מתמודדת עם מצוקה כלכלית קשה, ולדברי הנאשם, לאחר נישואי אחיו הבכור, נאלץ לשאת באחריות לפרנסת המשפחה. הנאשם סיים תשע שנות לימוד, ועזב את הלימודיו בשל המצב הכלכלי הקשה בבית והצורך לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם תיאר כי עד היום הוא מתמודד עם השלכות בריאותיות מפציעות שנגרמו לו על ידי מתלוננים בתגובה לביצוע המיוחס לו בכתב האישום.

4. אשר להתייחסותו לביצוע העבירות- הנאשם מסר, כי ברקע לביצועם, תאונת דרכים במהלכה פגע רכב של אחד המתלוננים ברכבו. לדבריו, כאשר ניגש לנהג הפוגע בבקשה שימסור לו פרטיו, המתלונן התעלם ממנו תוך הבעת יחס מזלזל. הנאשם תיאר, כי חווה התנהלות זו כפגיעה בזכויותיו ובכבודו והיה נסער מכך. בהמשך היום, בהשפעת חברו אשר שמע על האירוע ודחפו לנקמה, פעל כמתואר בכתב האישום. הנאשם מסר, כי בעת שביצע את העבירות, הוא היה נתון בסערת רגשות, ופעל ללא הפעלת שיקול דעת ביקורתי ביחס למשמעות הפלילית של מעשיו. שירות מבחן ציין, כי ניכר שהיום מבין שהיה נמנע מביצוע העבירה שכן כעת למד לחשוב לעומק על השלכות מעשיו. שירות המבחן הוסיף וציין, כי לצד קושי לראות את פגיעתו במתלוננים, בין היתר, כי היה קורבן של תגובה אלימה מצדם. הוא הביע צער על התנהגותו והבנה שעליו להיענש על מעשיו. הנאשם הביע בוושה וחרטה כנה על אופן התנהלותו, ומבין את הפסול בהתנהלותו.

5. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום- שירות המבחן התרשם מבחור מופנם ושקט, עם דימוי עצמי פגוע. בחווייתו, נאלץ לעזוב את ספסל הלימודים בגיל צעיר, במטרה לסייע בפרנסת הבית. להתרשמות שירות המבחן, על רקע הנסיבות המשפחתיות המפורטות, כאמור, הוא לקח על עצמו תפקיד שלא היה מותאם ליכולותיו הרגשיות והתפקודיות בהתאם לגילו. ניכר, כי לאורך חייו הוא מתמודד עם תסכולים ולחצים מתמשכים. עם זאת, הוא הביע שאיפתו לניהול אורח חיים תקין. שירות המבחן הדגיש, כי בולטת השקעת מאמצים לעמוד בצפיפות המשפחה ולנתב את כוחותיו לתפקוד תעסוקתי. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הליך משפטי זה היווה עבורו גורם מחדד גבולות בין המותר לאסור, הוא הפיק לקחים מתאימים, והדבר מפחית סיכון להישנות התנהלות עוברת חוק, בין היתר, בשל ראיית שיקולי רווח והפסד והמחירים שעלול לשלם על מעשיו. לצד זאת, שירות המבחן התרשם שבשלב זה בחייו, הנאשם נעדר תובנה להיעזר בטיפול, וחסר בשלות להפיק תועלת מהתערבות טיפולית. עוד ציין שירות המבחן, כי בשל התרשמותו מיכולותיו של הנאשם להפיק לקחים, ובהתחשב בכך שהוא מתמודד עם השלכות בריאותיות מפציעותיו ובכלל זה חבלת ראש, שירות המבחן ראה מקום במקרה זה לבחון אפשרות לנקוט בגישה המצמצמת נזקים עתידיים.

6. סופו של דבר, המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל ולשקול הטלת מאסר שירותי בעבודות שירות כענישה מציבה גבולות, לצד הטלת ענישה הרתעתית של מאסר מותנה וחתימה על התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה דומה בעתיד. שירות מבחן הדגיש, כי אם יוחלט על הטלת מאסר בפועל, יש לקחת בחשבון את נתוניו בקביעת אורך תקופת המאסר.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו והם קדושת החיים, שלמות הגוף והרכוש, וכן נפגעו תחושת הביטחון של המתלונן והציבור. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, טענה שמדובר במעשים חמורים כאשר



הוצת דלק בסמוך לשני רכבים הסמוכים לבית באישון לילה, ומדובר בנזק ממוני לא מובטל. מעבר לנזק בפועל שנגרם, הנזק הפוטנציאלי חמור מאוד, שכן בקלות יכלה האש להתפשט לבית ולגרום לפגיעה משמעותית בחיי אדם, במיוחד כאשר השריפה מתבצעת באישון לילה ועלולה שלא להתגלות עד שהנזק יהיה קטלני. בנוסף, מתצהיר נפגע עבירה עולה, כי נגרם נזק נפשי ופגיעה בתחושת הביטחון של המתלוננים בעקבות האירוע וכן נטען לנזק לרכבים לרצפה ולפרגולה בסך 240,000 ₪ (ת/2). מדובר באירוע יזום, לאחר מחשבה, והצטיידות בדלק. חלקו של הנאשם באירוע היה משמעותי משום שהוא יזם את האירוע, ובסופו של דבר גם הצית בפועל את הדלק בסמוך לרכבים וגרם להם לנזק, ורק מאחר שהמתלוננים הבחינו במעשיו, האש כותבה ולא נגרם נזק נוסף. ב"כ המאשימה עתרה למתחם עונש הולם הנע בין שנתיים לארבע שנות מאסר והגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

8. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה- טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם בעל עבר פלילי ונדון לשנת מאסר בשל אירוע אלימות, אין המלצה שיקומית בעניינו והוא לא עבר טיפול במסגרת שירות המבחן, על כן, לדידה, יש להתחשב בכך כשיקול להרעת היחיד. מנגד, הנאשם נפגע על ידי המתלוננים לאחר האירוע (כאשר טרם התקבלה החלטה האם להעמיד לדין את התוקפים), הנאשם נטל אחריות למעשיו, חסך זמן שיפוטי, הודה ושיתף פעולה עם שירות המבחן, שהה במעצר ממש ובמעצר באיזוק, בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה להטלת עונש ברף התחתון של המתחם, של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, ופיצוי למתלונן.

9. ב"כ הנאשם הציג ראיות לעונש ובהם תיעוד לתקיפת הנאשם מיד בסמוך לאירוע, וכן תיעוד של הנאשם כאשר הגיע לבית החולים בעקבות התקיפה, וציין כי הם לא הועמדו לדין על אף התקיפה החמורה, שהנאשם טרם החלים ממנה ועדיין ממשיך לקבל טיפול רפואי (נ/2). ב"כ הנאשם הדגיש כי נגרם נזק קל לפח הרכבים ומדובר ברכבים ישנים ומי שניזוק באופן משמעותי הוא הנאשם.

10. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, ציין בא כוחו, כי מדובר בעבר ישן עת היה בן 18, מאז חלפו שבע שנים בהם לא נפתחו לנאשם תיקים והוא ניהל אורח חיים נורמטיבי. ב"כ הנאשם ביקש לתת דגש להמלצת שירות המבחן, כאשר עולה מהתסקיר שהנאשם מנסה לנתב את כוחותיו לאפיקים חיוביים בעיקר בתחום התעסוקה והלימודים, והמליץ על הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות.

11. אשר למתחם לו עתרה המאשימה, טען ב"כ הנאשם, כי המאשימה התעלמה מכך שכתב האישום תוקן לעבירה של ניסיון הצתה, כאשר הפסיקה אליה התייחסה דובר בעבירות הצתה בנסיבות חמורות יותר. מעשיו של הנאשם מלמדים כי בא לפגוע אך ורק ברכוש, שכן שפך דלק בחניה ולא בסמוך למבנים. ב"כ הנאשם סבר בנסיבות אלה, כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי עבודות שירות, ויש להסתפק בכך, לאור העובדה ששהה במעצר במשך כחודשיים ובמעצר באיזוק למשך ארבעה חודשים וכעת שוהה במעצר בית מלא. הנאשם הקפיד על התנאים ולא נרשמו לחובתו הפרות. ב"כ הנאשם הגיש אף הוא פסיקה לתמיכה בטענותיו. בנוסף, הנאשם לקח אחריות למעשיו, מיד שנחקר בסמוך לאירוע בבית החולים. בשים לב לכל אלה, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

12. הנאשם בדברו האחרון מסר, כי הוא מצטער על מה שקרה, הוא סובל בעקבות האירוע מכאבים בכל הגוף, יש לו סיוטים בלילה והוא יודע שחלק מהפגיעות יישארו איתו לצמיתות. היום הוא לומד בזום תאוריה לקראת קבלת רישיון נהיגה במשאית, וציין כי לפני כן עבד במרכול. הנאשם הביע רצונו להמשיך בחייו ולהתפרנס כנהג משאית.



מתחם העונש ההולם

13. העיקרון המנחה בענישה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם בהתאם לעקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. הערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם הם שלום הציבור, ביטחון ושלמות רכוש וקניינו.

15. עבירת ההצתה כורכת עמה פגיעה קשה בשלום הציבור וברכוש. ההצתה מאופיינית בכך שקשה לאמוד מראש את נזקיה, ונזקים אלה יכולים להיות קטלניים ורבי היקף. אדם המעלה אש, אינו שולט בתוצאות מעשיו ואין בידו לדעת או לחזות את היקף הפגיעה והנזק שייגרמו. כך, למשל נפסק: **"בתי המשפט חזרו והדגישו את חומרתה היתרה של עבירת ההצתה, גם כשהיא מתייחסת לרכוש בלבד, בין היתר בשל הפוטנציאל לגרימת נזק לגוף, בבחינת אוי לגפרור שהצית להבה, שסופה ואחריתה מי יסורנה...."** (ע"פ 1727/14 מימון נ' מדינת ישראל (6.1.2015)).

16. האמצעים הדרושים להצתת אש, הם פשוטים וזמינים, פעולת ההצתה עצמה קלה וידועה לכל, וכח ההרס של האש עצום ורב. בתוך זמן קצר היא יכולה לכלות עצמים בהם היא אוזחת ולהפכם לעפר ואפר, וטמונה בה סכנת לכל אשר נקרה בדרכה (ראה: ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (8.11.2012)). עבירת ההצתה נתפסת כעבירה חמורה לא רק בשל הסכנה האינהרנטית הטבועה בה, אלא גם על שום המסר העברייני האלים העולה הימנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור (ראה בהקשר זה ע"פ 4311/12 מילאד סורי נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 15.10.12) וכן ראה ת"פ (מחוזי נצרת) 31994-10-12 מדינת ישראל נגד מהראן עיסא (25.4.13), ע"פ 5074/10 מרדאווי נ' מדינת ישראל (19.9.2012)).

17. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, המחוקק קבע עונשי מאסר מרביים ממושכים בגין עבירה, שהם מהחמורים שבעונשים הקבועים בספר החוקים. הפסיקה מורה, כי בעבירה זו יש ליתן משקל רב לשיקולי הגמול וההרתעה, נוכח הפוטנציאל ההרסני שבה, וכי ככלל העונש הראוי בגינה הוא מאסר מאחורי סורג ובריש כך ראה בהקשר זה ע"פ 1599/08 מרדכי אריאל לוינשטיין ואח' נגד מדינת ישראל [2009]. שם נאמר, בין היתר, כדלקמן: **"...לדידנו הצתה במקום שבו חיי אדם הוטלו או יכלו להיות מוטלים בכף מצדיקה ככלל מאסר של שנים ממושכות, על פי הכוונתו של המחוקק, וארכה המדויק של התקופה ייקבע בכל מקרה לגופו...."**

18. עם זאת, הובהר והודגש, כי רף הענישה בעבירות הצתה אינו אחיד וכל מקרה נשקל לגופו, ולעיתים בית-המשפט יימנע מהטלת מאסר של ממש ויסתפק בהשתת מאסר בעבודות שירות. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 7139/13 טרפה צקול נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.1.14): **"עיון בפסיקתו של בית משפט זה מגלה כי רף הענישה הנוהג בעבירות הצתה אינו אחיד והוא קשור בקשר ישיר לנסיבות המקרה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם."**

19. עיון בפסיקה מלמד על הטלת עונשי מאסר בגין עבירת ההצתה. העונשים הם פונקציה של הליך שיקומי, חומרת



העבירות וריבוי האירועים, תוצאות המעשה, פוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש, תכנון מוקדם ועברו הפלילי של הנאשם. העונשים נעים בן מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד לעונשי מאסר העולים על שנה. ראו למשל הדוגמאות שלהלן:

א. בע"פ 907/14 **רחמים נ' מדינת ישראל** (18.11.14) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירת הצתה. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי אינו חריג משום שמדובר ב'בגיר צעיר' שעקב סכסוך עם מתלוננת מבוגרת, שעל המדרכה מול ביתה חנה רכבו, הצית יחד עם שותף קטין את רכבה וגרם לו נזקים כבדים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש של 3 שנות מאסר בפועל מתוכם 6 חודשים של הפעלת מאסר מותנה, בצד עונשים נלווים לרבות פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ש"ח. במקרה זה דובר בנאשם שצבר לחובתו עבר פלילי משמעותי חרף גילו הצעיר.

ב. בע"פ 4311/12 **מילאד סורי נ' מדינת ישראל** (8.11.12), נדון עניינו של נאשם בן 20, צעיר נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בהצתת רכב על רקע אהבה נכזבת ונדון, בין היתר, למאסר בפועל בן 9 חודשים. על רקע נסיבותיו האישיות בית המשפט העליון הפחית את עונשו לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, זאת בשל עברו הנקי, חרטתה שהביע וכן העובדה שפיצה את המתלוננת, והתרשמותו של שירות המבחן כי איננו בעל דפוסי התנהגות עברייניים.

ג. בע"פ 7045/12 **אלטנאי נתנאל נ' מדינת ישראל** (11.03.13) הורשע המערער בהצתה של רכב שביצע כנקמה בשומר סף, שמנע את כניסתו למועדון. בית המשפט המחוזי גזר עליו שנת מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער על העונש.

ד. בע"פ 4052/15 **ניקו חיימוב נ' מדינת ישראל** (10.12.15) הורשע הנאשם בהצתת רכב השייך לחברתו לשעבר של חברו. במסגרת הסדר טיעון הוסכם כי המאשימה תטען לעונש של עד 20 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש מאסר בפועל של 12 חודשים. ערעור הנאשם נדחה על-ידי בית המשפט העליון.

ה. בע"פ 5814/14 **עספור נ' מדינת ישראל** (14.6.15), נדון ערעור שהוגש על ידי מי שפעל לבקשתה של אחרת. הוא ואדם אחר רכשו בנזין וכפפות, ואיתרו את רכבו של המתלונן בסמוך לביתו. האחר שפך על הרכב בנזין והצית אותו, בעוד המערער עמד בקרבתו. כתוצאה ממעשיהם של השניים נשרף מכסה החלק הקדמי של הרכב, ונגרם נזק כבד למושביו הקדמיים, לשמשה הקדמית ולגלגלים הקדמיים של הרכב. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-48 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור, לאחר שציין כי גישתו של



בית משפט העליון היא שיש להשית עונש מאסר בפועל בגין עבירות הצתה.

ו. בת"פ 20197-06-18 **מדינת ישראל נ' טומי כהן** (28.5.19) נדון

נאשם אשר על רקע סכסוך בינו לבין המתלוננת ומשפחתה, ולאחר שחש מאוים ונרדף לאחר שאח המתלוננת הגיע למקום מגוריו עם אלה, החליט להצית את רכב המתלוננת. הוא הצטייד בקרשים, בקבוק דלק ומצת, הניח את הקרשים בתוך שקית, שפך לתוכה דלק והניח את השקית מתחת למכונית. לאחר מכן שפך את שאריות הדלק על המכונית ועל הקרקע, יצר שביל הצתה ושילח אש באמצעות המצת. כתוצאה מכך נגרם נזק רב למכונית. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 - 36 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת"פ 9773-03-10 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (16.9.13), הורשע

הנאשם בהצתת משאית של מתחרה עסקית. בשל הנסיבות המיוחדות בתיק זה, בית המשפט קבע להשית על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ח. בת"פ 44470-10-11 **מדינת ישראל נ' סוועאד**, (1.4.12).

הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת הצתה כך שהצית את הרכב של מעסיקו וזאת על רקע סכסוך על שכר העבודה. מדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר הודה במיוחס לו וניתן בעניינו תסקיר חיובי. בית המשפט המחוזי השית עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ט. בת"פ 4867-08-14 **מדינת ישראל נ' דנדקר** (20.05.15), הנאשם

הורשע בעבירת הצתה לאחר שהודה בעובדות כתב האישום המתוקן. הוא הצית שני כלי רכב. מדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי ותסקיר מבחן חיובי. ביהמ"ש קבע כי מתחם הענישה נע בין 9 - 36 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות מטעמי שיקום.

י. בת"פ 15597-06-15 **מדינת ישראל נ' מאהר מיסק** (7.11.16),

הנאשם הורשע בעבירת הצתה, לאחר שהצית רכב, באמצעות בנזין ומצת. העבירה בוצע על ידו ללא שותפים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

20. אשר לנסיבות ביצוע העבירה; מדובר בעבירת ניסיון הצתה שהעונש המרבי הקבוע לצידה הוא עד 15 שנות מאסר וכן עבירה של חבלה במזיד לרכב שהעונש הקבוע לצדה הוא עד 5 שנות מאסר. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא משמעותי מכיוון שהנאשם יזם את האירוע ותכנן אותו כך שגמלה בלבו ההחלטה להצית את רכבם



של המתלוננים. מדובר במעשה מתוכנן אשר לשם ביצוע המעשה הנאשם הצטייד במיכל המכיל נוזל מאיץ בערה ובמצית. אדם אחר הסיע את הנאשם על גבי אופנוע לעבר ביתם של המתלוננים, הנאשם ירד מהאופנוע כשהוא מצויד במיכל הדלק ובמצית, שם ניגש אל חצר המתחם ושפך דלק והצית אותו בסמוך לרכב. חומרה יתירה באה לידי ביטוי בכך שהנאשם הגיע באישון לילה למקום בו החנה המתלונן את רכבו בחניית ביתו. בהגיעו, שפך בסמוך אל הרכב דלק והצית את הדלק. למרבה המזל, המתלוננים, אשר זיהו את הגעת הנאשם למקום באמצעות מצלמות האבטחה שבביתם, דלקו במהירות אחר הנאשם, לכדו אותו במקום ומספר שניות לאחר מכן התיזו באמצעות מטף על הבערה שהחלה להתפשט במתחם וכיבו אותה. כתוצאה מן האש שהצית הנאשם ניזוק הרכב ורכב נוסף מסוג פולקסוואגן. מדובר באיזור מגורים בשעת לילה מאוחרת, עת רוב בני האדם ישנים, ואינם מודעים לסכנה, כך שבנקל וללא זיהוי המתלוננים את הגעת הנאשם למקום, יכלה האש להתפשט ולפגוע ברכוש נוסף, ואך בדרך נס לא נגרם אסון כבד כתוצאה מהמעשה והאירוע הסתיים בפגיעה ברכוש בלבד. אין מדובר במעשים אשר בוצעו על רקע גחמה רגעית, אלא מעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם וכי הגעת הנאשם הייתה מתוכננת ומתוזמנת מראש. מנגד, לקחתי בחשבון כי הדלק לא נשפך על הרכבים וכי הנזק שנגרם לרכבים אינו חמור באופן יחסי, ומדובר בנזק חיצוני בלבד. בנוסף, אין מדובר בהצתה של מבנה ולא נגרמו נזקי גוף.

21. לאחר שבחנתי, את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה שלפניי, נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

סוגיית הסטייה מן הממתחם

22. למרות המלצת שירות המבחן להטלת עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות, נוכח חומרת העבירה, והצורך לתת דגש על הרתעת הרבים, וכן בהתחשב באמור בתסקיר לפיו לנאשם היה קושי לראות את פגיעתו במתלוננים, בין היתר, בשל חוויותיו כי היה קורבן של תגובה אלימה מצידם, ובהתחשב בעובדה, כי שירות המבחן אף לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו, לא מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. לצד זאת, התחשבתי בהמלצת שירות המבחן בקביעת העונש המתאים. כמו כן, לא מצאתי לחרוג לחומרה מטעמי הגנה על הציבור, בהתחשב באורח החיים הנורמטיבי אותו מנהל הנאשם, ולא עולה מסוכנות גבוהה מתסקיר שירות המבחן.

23. עוד יצוין בהקשר זה, כפי שנפסק ברע"פ 2258/13 אליהו מאירוב נ' מדינת ישראל (ניתן 30.4.13 שם בפסקה 13), "כי על אף חשיבות המלצותיו של שירות המבחן, גזירת הדין נעשית בידי הערכאה השיפוטית ומכאן שעמדת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את דינו של הנאשם - לעיתים יאמץ בית המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין ונסיבותיו הוא, וכל מקרה ייבחן לגופו, תוך מתן משקל ראוי להמלצת שירות המבחן".

העונש המתאים

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). בהקשר זה, יש לשקול את הודאת הנאשם עוד בשלב החקירה, אשר הביא



לחסכון בזמן שיפוטי ובהעדת המתלוננים. כמו כן שקלתי את הבעת החרטה של הנאשם. בנוסף, יש ליתן משקל לגילו הצעיר, לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות העולות מתסקיר שירות המבחן, כאשר המשפחה מתמודדת עם מצוקה כלכלית קשה והנאשם נאלץ לשאת באחריות לפרנסת המשפחה מגיל צעיר מאוד ובשל כך הפסיק את לימודיו. זאת ועוד, מהתסקיר עולה כי הנאשם מבטא שאיפותיו לניהול אורח חיים תקין וניסה לנתב את כוחותיו לאפיקים חיוביים בתעסוקה. הוא לומד לקראת קבלת רישיון לנהיגה על משאית ויש לו שאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי. עוד עולה מהתסקיר, כי לנאשם היה קושי לראות את פגיעתו במתלוננים, בין היתר, בשל חוויותיו כי היה קורבן של תגובה אלימה מצדם מנגד, הוא הביע צער וחרטה על התנהגותו והבנה כי עליו לקבל עונש על מעשיו. עוד עלה מהתסקיר, כי הליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו, ומפחית סיכון להישנות התנהלות עוברת חוק. כמו כן שקלתי את התקופה בה שהה הנאשם במעצר ממש ובהמשך שהה במעצר באיזוק אלקטרוני, וכיום הוא שוהה במעצר בית מלא בבית הוריו. עוד שקלתי את העובדה, כי שירות המבחן המליץ להימנע מהטלת מאסר בפועל ולשקול הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות.

25. אשר לתקיפת הנאשם על ידי בני משפחת המתלוננים מיד בסמוך לאירוע, נתתי משקל נכבד מאוד לכך שהם עשו דין עצמי, תפסו את הנאשם ועשו בו שפטים במשך דקות ארוכות, עת היכו אותו מכל הבא ליד, במקלות, בידים ברגליהם, בחפצים שהיו במקום וגרמו לו לפציעות שהובילו לפינוי לבית החולים ובהמשך הנאשם נזקק לטיפול ושיקום ארוך.

26. מנגד, התחשבתי בכך שלנאשם הרשעה קודמת משנת 2013 בגין עבירת חבלה ובתיק זה נדון למאסר בפועל לתקופה של שנה. כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נעדר תובנה להיזקקות להיעזר בטיפול וחסר בשלות להפיק תועלת מהתערבות טיפולית.

27. עוד התחשבתי בצורך בהרתעת הרבים, נוכח פוטנציאל הנזק החמור הטמון בעבירה זו, והקלות שבביצועה.

28. בנסיבות העניין ובשים לב לשיקולים לחומרה ולקולה, כפי שפורטו לעיל, אני סבורה, כי יש למקם את העונש המתאים לנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, בשים לב לתקיפתו ולפציעתו של הנאשם לאחר האירוע, שאלמלא כן היה מקום למקמו ברף הבינוני תחתון של המתחם בהתחשב בעברו הפלילי ובצורך בהרתעת הרבים.

29. אשר על כן, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה, 1.6.20 ועד 23.7.20.

ב. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו על עבירה של הצתה.

ג. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו על עבירה של חבלה במזיד לרכב.

ד. לא מצאתי לפסוק פיצוי למתלוננים (אשר לא צרפו קבלות או חוות דעת שמאית לתצהיר נפגע



עבירה) בשים לב לנזקי הגוף שנגרמו לנאשם, וכן בשים לב שפתוחה לפניהם הדרך לנקוט בהליך אחר מתאים לצורך קבלת פיצוי.

המזכירות תשלח את פסק הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' שבט תשפ"א, 02 פברואר 2021, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.